[2024] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 322: 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 602

ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਜੀਜ਼ ਬੈਨੀਫਿਟ ਫੰਡ ਲਿਮਟਿਡ

ਬਨਾਮ

ਐਮ. ਜਗਨਾਥੁਆਨ

(2024 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3369)

13 ਅਗਸਤ 2024

[ਹਿਮਾ ਕੋਹਲੀ ਅਤੇ ਅਹਿਸਾਨੁਦੀਨ ਅਮਾਨਉੱਲਾ,* ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ 19,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੈੱਕ ਨੂੰ 'ਖਾਤਾ ਬੰਦ' ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ 1.8%, 2.4% ਜਾਂ 3% ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਚਿਟਫੰਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ।

ਹੈੱਡਨੋਟੈਸਟ

ਨੇਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 ਐੱਸ. 138 - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਦੋਸ਼ੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਚਿਟਫੰਡ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਗਾਹਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਈ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਉਧਾਰ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਕੁੱਲ 21,09,000/- ਰੁਪਏ ਸੀ - ਉਪਰੋਕਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ 19,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੈੱਕ 'ਖਾਤਾ ਬੰਦ' ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 138, ਐਨ.ਆਈ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 38,00,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਸਹੀ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਇਹ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 ਦੀ ਧਾਰਾ 138, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ/ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਚੈੱਕ ਨੂੰ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ - ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਚੈੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ

ਸੀ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੱਲ ਕਰੇਗਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ 1.8%, 2.4% ਜਾਂ 3% ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਉਸਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਰਸੀਦਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ - ਉੱਥੇ ਵੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਕੁੱਲ ਅਦਾਇਗੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ - ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਨੋਟਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਕਾਊਂਟਸ ਦੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ, ਮੂਲ ਰਕਮ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਚੈੱਕ ਸੌਂਪੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਪਲ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮ (ਰਾਂ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚੈੱਕ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਸਨ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਚੈੱਕਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹਰੇਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੋਨੋਟ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਜ ਰਕਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਕਾਊਂਟਸ ਦੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮੁੜਭੁਗਤਾਨ (ਰਾਂ) ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ/ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਬਰਕਰਾਰ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 15, 16]

ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 ਸੈਕਸ਼ਨ 138 ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਆਫ ਚਾਰਜਿੰਗ ਐਕਸੋਰਬਿਟੈਂਟ ਇੰਟਰਸਟ ਐਕਟ, 2003 ਐਨ.ਆਈ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ - ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ 2003 ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਢੁਕਵਾਂ ਫੋਰਮ:

ਮੰਨਿਆ: ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕਟ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਨੋਟ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਗਏ 1.8% ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਵਿਆਜ 21.6% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ 12% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣਾ ਜਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਫੋਰਮ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਰ ਨੂੰ ਠੀਕ/ਧਿਆਨ

ਰੱਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਆਜ ਦਰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 1% ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ 1.8% ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 3% ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਸੀ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਿਟਫੰਡ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਗਾਹਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੁਣ ਐਨ.ਆਈ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹਨਾਂ ਜਮਾਂਦਰੂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਦਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 17]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਦਸ਼ਰਥ ਰੂਪਸਿੰਘ ਰਾਠੌੜ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ [2014] 11 ਐਸਸੀਆਰ 921: (2014) 9 ਐਸਸੀਸੀ 129 - ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਗੱਲਬਾਤਯੋਗ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881; ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਐਕਟ, 2003; ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, 1973

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਗੱਲਬਾਤਯੋਗ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 ਦੀ ਧਾਰਾ 138; ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ; ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ; 'ਖਾਤਾ ਬੰਦ' ਦੇ ਨਾਲ ਚੈੱਕ ਦੀ ਵਾਪਸੀ; ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰ; ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਰਸੀਦਾਂ; ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਡਿਸਚਾਰਜ; ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ; ਢੁਕਵਾਂ ਫੋਰਮ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2024 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3369

ਮਦਰਾਸ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ 29.01.2020 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ CRLA ਨੰਬਰ 582 ਆਫ਼ 2012 ਵਿੱਚ

ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਜੀਜ਼ ਬੈਨੀਫਿਟ ਫੰਡ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਜਗਨਾਥੁਆਨ

ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ੀ

ਬੀ. ਰਗੁਨਾਥ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਨ.ਸੀ. ਕਵਿਤਾ, ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।

ਐਸ. ਨਾਗਾਮੁਥੂ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਸ. ਰਵੀਸ਼ੰਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ. ਯਮੁਨਾ ਨਾਚਿਆਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੁਹਿਨੀ ਡੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਆਦੇਸ਼

ਨਿਰਣਾ

ਅਹਿਸਾਨੁਦੀਨ ਅਮਾਨਉੱਲਾ, ਜੇ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ. ਰਗੁਨਾਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਨਾਗਾਮੁਥੂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

2. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

3. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ 29.01.2020 ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਇਮਪੁਗਨਡ ਫੈਸਲੇ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਕੇਚਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਹਾਈ ਕੋਰਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 582/2012 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ 20.06.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 186/2010 ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ:

4. ਇਕਲੌਤਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਦੋਸ਼ੀ" ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ), ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਚਿਟਫੰਡ ਕੰਪਨੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ" ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦਾ ਗਾਹਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲਾਂ

ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਉਧਾਰ ਲਈ ਜੋ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 21,09,000/- (ਇੱਕੀ ਲੱਖ ਨੌਂ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਤੱਕ ਵਧ ਗਈ। ਕਰਜ਼ੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ: 1,50,000/- (ਇੱਕ ਲੱਖ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) 09.03.1995 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ; 6,00,000/- (ਛੇ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) 29.12.1995 ਨੂੰ; 1,00,000/- (ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) 22.03.1995 ਨੂੰ; 11.03.1996 ਨੂੰ 3,00,000/- (ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ); 09.04.1997 ਨੂੰ 1,00,000/- (ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ); ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, 24.04.1997 ਨੂੰ 2,00,000/- (ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ)। ਉਪਰੋਕਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੰਡੀਅਨ ਓਵਰਸੀਜ਼ ਬੈਂਕ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਕਾਊਂਟਰ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ 'ਤੇ 19,00,000/- (ਉਨੀਸ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਚੈੱਕ ਨੰਬਰ 0150573 ਮਿਤੀ 03.02.2003 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 04.02.2003 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, ਕੁਰੀਚੀ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਕੋਇੰਬਟੂਰ ਵਿੱਚ ਚੈੱਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ 05.02.2003 ਨੂੰ 'ਖਾਤਾ ਬੰਦ' ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 20.02.2003 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ 27.02.2003 ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਨ.ਆਈ. ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 138' ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਰਟ ਨੰਬਰ 7, ਕੋਇੰਬਟੂਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ.ਸੀ.ਨੰ.379/2003 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

5. ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ, ਚਿੱਟ-ਫੰਡ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ PW1 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਜ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 16.08.2010 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 138, N.I. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 38,00,000/- (ਅਠੱਤੀ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

6. ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 186/2010 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਨਾਲ ਹੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਕੋਡ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੀ ਧਾਰਾ 3912 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਅਜਿਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ DW1 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚਿਆ ਅਤੇ ਤੇਰਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮਾਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

7. ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, 20.06.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚੈੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵੱਲ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 582/2012 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਬੇਨਤੀਆਂ:

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮੂਰਖਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ/ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਨ.ਆਈ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 138, 139 ਅਤੇ 118(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਖੰਡਨਯੋਗ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਇਸ ਬੋਝ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼/ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 391 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੂ ਸਬੂਤ ਜੋੜਨ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

9. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚੈੱਕ ਵਿੱਚ ਅੰਕੜੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਨਾ ਖਾਣ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਨੰ. 175 ਲਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D4 ਵਿੱਚ, ਉਧਾਰ ਲਈ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 6,00,000/- ਰੁਪਏ (ਛੇ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ 1.80 ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ 100 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੇਖਾ-ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 3% ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

10. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਮੂਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮਾਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਚੈੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜੋ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਐਨ.ਆਈ. ਐਕਟ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਰਸੀਦਾਂ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਫਾਈਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਕੈਸ਼ੀਅਰ, ਮੈਨੇਜਰ, ਆਦਿ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦੀ ਕਮੀ ਕਾਰਨ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

11. ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਿਆ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਆਫ ਚਾਰਜਿੰਗ ਐਕਸੋਰਬਿਟੈਂਟ ਇੰਟਰਸਟ ਐਕਟ, 2003 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 12% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਜ ਲੈਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਸਿਰਫ 1.8% ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਸੀ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਸੀ।

ਇਕਲੌਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਬੇਨਤੀਆਂ:

12. ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

13. ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਉਸਦਾ ਸਟੈਂਡ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਚੈੱਕ ਦੀ ਰਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਨੋਟਸ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਆਜ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਚੈੱਕ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਨ.ਆਈ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ:

14. ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

15. ਦਸ਼ਰਥ ਰੂਪਸਿੰਘ ਰਾਠੌਡ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (2014) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 129 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ/ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਚੈੱਕ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।" ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਚੈੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਹੱਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ, ਭਾਵੇਂ

ਇਹ 1.8%, 2.4% ਜਾਂ 3% ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਵਾਧੂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਉਸਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਸੀਦਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਉੱਥੇ ਵੀ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਕੁੱਲ ਅਦਾਇਗੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਵਿਆਜ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ।

16. ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਨੋਟਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਕਾਊਂਟਸ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ, ਮੂਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚੈੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਰਕਮ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ 1.8% ਵਿਆਜ ਜਾਂ 3% ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੋਨੋਟਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਦਰ 1.8% ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਵਜੋਂ ਕਿੰਨਾ ਵਿਆਜ ਪਵੇਗਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਮੂਲ ਰਕਮ 'ਤੇ 1.8% ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਬਜਾਏ 3% ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਜੋੜੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਚੈੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਉਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਚੈੱਕ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕੁੱਲ 14,50,000/- ਰੁਪਏ (ਚੌਦਾਂ ਲੱਖ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ)। ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਚੈੱਕ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਪਲ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਕਮ(ਵਾਂ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚੈੱਕ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਚੈੱਕਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹਰੇਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੋਨੋਟ 'ਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਦਾਇਗੀ(ਵਾਂ) ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

17. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕਟ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਨੋਟ 'ਤੇ ਲਿਖੇ ਗਏ 1.8% ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਵੀ ਵਿਆਜ 21.6% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ 12% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣਾ ਜਾਂ ਉਸੇ ਦਰ ਨੂੰ ਠੀਕ/ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਫੋਰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਆਜ ਦਰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 1% ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ 1.8% ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 3% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਗਿਣੀ ਗਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਿਟਫੰਡ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਗਾਹਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਕੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਨੋਟਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਹੁਣ ਐਨ.ਆਈ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹਨਾਂ ਜਮਾਂਦਰੂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰ ਦਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ।

18. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਡੇਢ (112) ਗੁਣਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ 28,50,000/- (ਅਠਾਈ ਲੱਖ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਲਣਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 86 ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਧ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਹੈ, ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੱਜ ਤੋਂ ਅੱਠ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

19. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

20. ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

+ਸਿਰਲੇਖ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ: ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।



ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ